

NIKOLA MARTIĆ

PJESNIKOV OSMIJEH

*Ali, za svoju snagu oni su zahvalni patnji.
Tin Ujević*

Šta bi bio bez patnje, bez rana? -
pitali su pjesnika mladi ljudi

ozareni poezijom.

- Šta bih bio ...? - smiješio se pjesnik:
Možda poreznik ili nakupac umjetnina, onaj
koji glazbenicima starinska glazbala pruža,
oni se naklone, i gle, tek što ih taknu
tajnovit razgovor poteče ...

A nakupac?

On uzdiže obrve nad onima što očara ih glazba,
nekom daje znak da pozvan je na gozbu
pa hita, namirisani uljima, ružinom vodicom
ne videći tuđu muku, snomoricu koja nas grabi i ostavlja na padinama
pod nebom olujnim.

U daljini čuje se glazba, a on hita hita
na gozbu.

POBRATIMSTVO LICA U SVEMIRU - PJESNIČKI TINU UJEVIĆU
(PRIREDIO MLADEN VUKOVIĆ, SPLIT, 2000)

IVAN MARTINAC

ZAGREBAČKA PJESMA AUGUSTINA UJEVIĆA NEPOZNATOJ ŽENI

Djevo dostojna svake hvale
Sestro plemenita soja
I ushit
nadomak cilju
Krov pod injem
Prosac
I mudrost
peteljka ploda
Šljukino jaje
Beščutni kruh
I moj gospodar moja korist
Izdanak hvoje nad zamrznutim jezerom
I deblo
I bršljan što uspinje se uza nj
I lovor što priprostu krčmu svojim viteštvom kiti
I brnistra osuta rojem
I pozdrav
zalutalo zrno
I ratnik s plavim lišćem na kacigi

*Jedno mu je oko modro drugo crno
a u njima bliješti vosak visoke svijeeće
Plamen povijen prema tlu*

I savjest
besprizivni lovac
I mačke od pozlaćene bronce
Porculanski psi
I usne što zakopčavaju grlo
I riječi što nas naprećac otkrivaju
I pjesnik što poklanja prsten
čudeći se crti neba iznad zemlje
I jadnica Ana

I Jeanne Duval
 s buketom cvijeća uz grob Gautiera
 I lugar što šeta kroz Montsouris
 I žed
 I hrabrost
 podporučnička vrlina
 I slučaj
 I sudbina
 Sve počinje i sve okončava skupnim ishodištem
 Blago onom
 koji vidi da je na kraju snaga
 Napustit će ovaj svijet bez imalo zlobe
 kao čvorak jato
 putnik stranputicu

Pjer Križanić: Matoš, Ujević, K. Kovačić, Križanić, N. Polić i K. Häusler

BORIS MARUNA

JUTRO KAD SAM NAPOKON OČISTIO SVOJU SOBU

(...)

Što se naših tiče Marulić se
 Ocijenivši situaciju krivo
 Založio za kronološki red
 Što sam ja spremno prihvatio
 Jer je tako i pravo
 Džore Držić me suznih očiju zamolio
 Da pozdravim njegovu vilu
 Što ću svakako učiniti prvom prilikom
 Mavro se zalagao za moje pravo da pjevam u slobodi
 Zoranić me slao u planinu
 S koje sam kao dijete jedva sišao živ
 Gundulić je pokušavao da uredi stvari
 Na gosparski način
 Pregovorima i kompromisom
 Dok mi je Bunić u isto vrijeme nudio
 Nepobitne dokaze o prolaznosti svijeta
 Mažuranić nije zaboravio da spomene
 Pučko porijeklo kao nešto
 Što nam je obojici zajedničko
 Kranjčević je budući pravi Hrvat među njima
 Zahtijevao od mene da bacim sve ili ništa
 Matoš je zgrčenim kažiprstom pijano tvrdio
 Da sam ja zapravo u pravu
 Zbog čega ga i sada nosim u duši
 Vidrić se ispričavao blizinom Stenjevca
 A. B. Šimić se pretvorio u ustašu
 A Ujević se sa svoje strane do zadnjeg časa
 Nadao spasu računajući s kampanelizmom
 Dinarskog kamenjara
 I grupom drugih nižih osjećaja
 Posao je napokon bio obavljen
 Sjedoh da odahnem